

[Oluf Pedersen.]

man gennemfører de Lovgivningsforanstaltninger, der her er Tale om, thi de oprettholder det kunstigt høje Prisniveau. I Stedet for bør man gaa ind i en Lovgivning, der er til Gavn for praktisk talt alle her i Landet, om at afskaffe Varefordyrelsen og da i første Linie sætte ind for at afskaffe de varefordyrende Skatter. Paa dette Omraade burde vi have det ærede Medlems Tilslutning i Stedet for til Love af denne Slags. Vi fra vor Side kan ikke give Tilslutning til det Forslag, her foreligger.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bordning): Jeg beklager, at der ikke er opnaaet Enighed i Udvalget angaaende det foreliggende Lovforslag, og jeg beklager navnlig, at man ikke har kunnet enes om en mindre Begrænsning af den meget stærke Prisstigning paa Hjemmemarkedet for Flæsk, som vi har været ude for i den seneste Tid.

Det ærede Medlem Hr. Kyed henstillede, at man lærte Nødvendigheden af gensidig Forstaaelse. Jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at det vilde være af uhyre Betydning for den gensidige Forstaaelse, dersom Landbruget i dette Tilfælde, hvor vi staar med en Landbrugsproduktion, der giver et betydeligt Overskud, og hvor Rigsdagen gaar ind for en Lovgivning, som giver Landbruget Eneret paa en Produktion, idet den forbyder alle andre end Landmænd at producere, vilde være gaaet med til en Begrænsning af den stærke Prisstigning paa er Vare, som er meget vigtig for Forbrugerne.

Jeg kan ikke tiltræde Retsforbundets Opfattelse, at man kan give Produktionen af Flæsk fri til Hjemmemarkedet. Jeg tror, det vil betyde Kaos for Produktionen i Løbet af meget kort Tid, idet Hjemmemarkedets Forbrug andrager en saa lille Del af den samlede Produktion, at man meget let kan komme ind i en Situation, hvor vi slet ikke kan faa Afsætning for alle de Svin, der vil komme frem. At dette maaske efter en Tids Forløb vil efterfølges af Knaphed paa Flæsk her hjemme, som paa den anden Side vil gaa ud over Forbrugerne, maa man ogsaa være forberedt paa. Naar hertil kommer, at det vil kræve en meget stor Indførsel af unødigt Korn til en Produktion, der ingen Afsætningsmuligheder har, maa man forstaa, at jeg for mit Vedkommende ikke mener, at det er rigtigt, at man giver en saadan Produktion fri, men jeg vil hævde, at det vil være fornuftigt og rimeligt og i høj Grad fremmede for den gensidige Forstaaelse, hvis man vilde gaa

ind for Tanken om Gennemførelse af en Begrænsning af den meget høje Pris for Flæsk paa Hjemmemarkedet. Dertil kommer saa, at den overordentlig store Forskel, der nu er mellem Prisen paa kortløse Svin og paa Svin med Kort paa Hjemmemarkedet, er en mægtig Fristelse baade for Sælgere og Købere til at omgaa disse Foranstaltninger, hvilket jo aldrig kan være tilfredsstillende for nogen af Parterne eller for Samfundet, og jeg beklager ogsaa af den Grund, at der ikke har kunnet opnaas et Resultat paa dette Omraade.

Paa den anden Side vil jeg ogsaa udtrykke min Tilfredshed med, at i alt Fald Det konservative Folkeparti, selv om man ikke har kunnet enes om en Begrænsning af Hjemmemarkedets Pris for Flæsk, vilde være med til at gennemføre en Ordning, saa de allerfattigste i Samfundet, som naturligvis har mest vanskeligt ved at købe Flæsk, kan faa Flæsk til en rimelig Pris. Det sker gennem Ændringsforslagene om de 6 Mill. Kr., som jeg herved takker Socialdemokrater, Radikale og Konservative for, ligesom jeg vil takke Det frie Folkeparti for dets Tilslutning til Forslaget. Det viser dog, at dette Partis Rigsdagsmænd har større Forstaaelse for den forbrugende Del af Befolkningen, end Venstrepartiet har. Jeg beklager, at det ærede Medlem Hr. J. S. Foget samtidig med sin Tilslutning til Forslaget kom med en af sine sædvanlige Overdrivelser. Det ærede Medlem paastod, at Pristallet for Flæsk nu er kun 60 pCt. højere end i 1914, og det er ikke rigtigt. Gennemsnittet for Flæskeprisen for 1909—14 var 97 Øre, og naar det for Øjeblikket er ca. 175, kan enhver regne ud, at det ikke kan blive 60 pCt. men snarere 80 pCt. højere; jeg synes ikke, at den Slags Paastande fremsat af Folk, der ikke tænker videre over disse Tal, bidrager til den gensidige Forstaaelse, som er opnaaet med Hensyn til de 6 Mill. Kr.

Det ærede Medlem Hr. Kyed siger, at Landbruget kun kræver den samme Pris paa Hjemmemarkedet for sine Varer, som de faar til Eksporten. Det er ikke rigtigt, for paa andre Omraader, for Kødets Vedkommende, har Landbruget krævet og faaet gennemført en Ordning, hvorved der betales en Afgift, som betyder en større Pris herhjemme end paa det udenlandske Marked; det samme har været Tilfældet med Smør, og man har jo endogsaa set, at store Kredse af Landbruget har krævet ikke alene en Forhøjelse af Smørprisen paa Hjemmemarkedet i Forhold til Eksportprisen, men ogsaa at man skulde forbyde Salget af